

BAKE SOCIETY NEWSLETTER April 2017

Contents:

Bake Society Day 22 April 2017 Programme

Historical Dutch Publications

Events

Publications

Contributions invited for future issues! News, views, reviews, events, etc.

Articles limited to 1500 words but longer pieces can be serialized.

Correspondence to bakesociety@gmail.com

Bake Society Day Saturday 22 April 2017 PROGRAMME

Room 8.03, Conservatory of Amsterdam, Oosterdokskade 151, 1011 DL Amsterdam

11.00-12.45 ALV / AGM for members, followed by lunch

14.00-17.00 Afternoon Programme, open to visitors

14.00-14.30 In Memoriam

A few words about the recently deceased Louis Sarno who recorded more than 1000 hours of music from the Bayaka in Central Africa over a period of three decades and tributes to the Bake members Wouter Swets, Walter Slosse and Klaus Kuiper who passed away in 2016, with a contribution by the journalist and broadcaster Heiko Jessayan on his collaboration with Walter Slosse, including creating an 8 hour long radio documentary about Armenian music.

14.30-15.30 Michael Baird

The Importance of Field Recordings

"Drummer/composer/producer/field recordist Michael Baird was born in Zambia in 1954 and has been resident in the Netherlands since he was thirteen. He has made many field trips in Africa to record local music - so far in Zambia, Zimbabwe, and Lesotho. He runs his own record label, SWP Records which, aside from his own recordings, also released a 22-cd series 'Historical Recordings by Hugh Tracey', digitally remastering from the original field tapes, and a compilation of likewise historical recordings of some who came after Tracey - Charles Duvelle, Jos Gansemans, David Fanshawe, Benoit Quersin. Why field recordings? Because ethnic music is disappearing at an alarmingly fast rate, because we need cultural diversity, and good field recordings at least allow us to listen to what once was. Humanity is heading towards a mono-culture - and that is a sad place to be! In 2016 Michael Baird went to Zambia to record the music of the Chikunda people, in the Luangwa district of Lusaka Province, as their music had never been recorded before, and of their neighbours the Nsenga people in the Katondwe district. Then on to Western Province where he recorded music of the Lozi and Mbunda peoples in the Mongu and Kalabo districts. How do you organise such trips, and what did he find?"

15.30-15.45 break

15.45-16.15 Jeanneke den Boer

Sacred Songs

Jeanneke den Boer is a researcher and manager in the field of cultural policy and a fundraiser for museums, festivals and concert venues. Over the past six years she has organized a series of interreligious music activities like the vocal production “Sacred Songs” and the festival “Cultural Caravan”. Previously she worked as a programmer and director of World Cultures Centre RASA (Utrecht) and in that capacity she organised many festivals regarding performing arts, literature and visual arts from the Maghreb and Middle-East. Jeanneke den Boer will present a short documentary that has been made of the latest Sacred Songs production in The Hague in the autumn of 2016.

16.15-16.45 Ilyas Nadjafi

Quran Recitations and Sufi Songs

Ilyas Nadjafi was born in Afghanistan in 1987 and is now living in the Netherlands where he recently graduated in Indian Dhrupad vocal music from Codarts Rotterdam. He will talk about and recite some short Sura’s from the Quran and perform some Persian and Sufi songs.

Historical Dutch Publications

In the Bake Newsletter we start with the reissue of Dutch publications in the field of comparative musicology or ethnomusicology or however the scientific study of music was called in a certain period. We start with two newspaper articles published in 1905 and 1911 which stress the importance of sound recording for the study of music and the subsequent discovery of the diversity of musical practice, for example the polyphony of rhythm. It is clear that the writers still believed in the evolutionary development and history of music, like many still do despite the lack of any evidence, but it is also clear that just a few decades after the invention of sound recording they started to distance themselves from the notion of the superiority of western classical music.

The wax cylinders the first article is referring to are part of the collection of the Berlin phonogram archive and were partly published as The Demonstration Collection of E.M. von Hornbostel and the Berlin Phonogramm-Archiv, a collection of wax cylinders that could be ordered from the archive, such as Thai oi kamen, translated as 'droevig scheiden', performed by a Siamese Royal Orchestra in Berlin in 1900. One of the first recordings of the Phonogramm Archive, literally 'the Thai say goodbye to the Cambodians', certainly at the time, had a political connotation referring to the French occupation of a large part of Cambodia in 1864, which had before been under Thai suzerainty. The Nestorian evening prayer song was probably recorded by the Austrian medical doctor, archeologist and anthropologist Felix von Lushan in 1902 while he was excavating the Hittite town of Sam'al, near Gaziantep at the present Turkish-Syrian border. The Togolese song could be part of Abraham/Hornbostel's recordings of Ewe music in Berlin in 1904 or from the missionary Julius Smend who made recordings in 1905 in Togo, one track of whose is also part of the Demonstration collection. At the time Togo and the Ewe region of Ghana were a German colony. The example of China is probably from Berthold Laufer's recordings from 1901, while I have not been able to identify the Siberian, Arab and Javanese examples mentioned, although the comparison of the Javanese song with gypsy melodies could be an indication that it was a Sundanese recording. Sada Yacco or Sadayakko was a member of the ensemble of Kawakami that toured the USA and Europe around the turn of the century and was recorded by Abraham and Hornbostel in Berlin in 1901, while the 'Jubilee zangers' refers to a gospel group, the Fisk Jubilee Singers who toured in the Netherlands in 1877 and performed in Protestant churches in Harlingen, Kampen, Amsterdam, Dordrecht and at the royal palace 't Loo for the Dutch king Willem III. It was a singing group of students of the Fisk University in Nashville, a university for ex-slaves and their children and they performed spirituals such as 'Swing low sweet chariot' and were the first to perform this type of music in Europe. According to Ewoud Sanders (Tararaboemdiee & De Blikken Dominee, De Buitenkant, Amsterdam 1997), Tararaboem-dijee is an originally Afro-American obscene nightclub song that was picked up by Henry Sayers and became a hit in the version of the English music hall singer Lottie Collins. The song last mentioned, "Heb je niet den kleinen Koon gezien" is not given in the Dutch song inventory (Nederlandse Liederbank - <http://www.liederenbank.nl>); 'koon' is an old time word for **cheek** but anyone who has an idea or other comments is kindly invited to send them to the Bake society.

Wax cylinders Berlin Phonogramm archiv

De phonograaf in dienst van de muziek-wetenschap.

Provinciale Noord Brabantsche en 's-Hertogenbossche Courant 24-4-1905, derde blad.

In de *Allgemeine Musikzeitung* van 14 April komt een bericht voor naar aanleiding van een voordracht te Weenen gehouden door dr. Erich van Hornbostel uit Berlijn over een onderwerp welks titel zou doen vermoeden dat het alleen voor muzikaal-wetenschappelijk ontwikkelden interessant zou zijn, doch waarvan het verslag tal van bijzonderheden mededeelt, die zeker in ruimen kring belangstelling zullen wekken. De titel luidt: Problemen der vergelijkende muziek-wetenschap (muzikale ethnografie en algemeene toonpsychologie).

Wij geven het verslag hierbij ongeveer in zijn geheel weer:

De voordracht is ook daarom van beteekenis, daar de belangrijke diensten die de gramafon, welke oorspronkelijk slechts tot amusement diende, aan de ernstige wetenschap bewijzen kan, er door in het volle licht geplaatst worden. Naar de „Neue freie Presse" mededeelt, gebruikte Dr. Von Hornbostel ter verduidelijking eene serie fonografische muziekopnamen uit de landen van exotische volken en die waar de cultuur nog niet is doorgedrongen. Door Prof. Dr. Guido Adler aan het auditorium voorgesteld zynde, leidde de redenaar zijn voordracht in met de vraag: „Wat zal er te voorschijn komen, wanneer men de Hottentotten in de fonograaf laat zingen, en dan de klanken nauwkeurig gaat ontleden?"

Allereerst stelde spreker de waarde en de noodzakelijkheid van de vergelijkende muziekwetenschap in het algemeen in het licht. Deze was pas kort geleden ontstaan daar eerst door de fonograaf haar het instrument in handen was gegeven, dat het mogelijk maakte, muziek en gezang der natuervolken zonder eenige fout op te teekenen ter wetenschappelijke bestudeering. Op dezelfde manier waren ook voor het doel der vergelijkende taalstudie fonograafopnamen uitgevoerd, o. a. door de academie van wetenschappen te Weenen. Parijs en (allereerst) in Amerika.

Aan de vergelijkende muziekwetenschap moge de opgave gesteld worden: het gemeenschappelijke en samenhangende in de muziekontwikkeling van alle volken der aarde vast te stellen en aan te toonen de verschillen naar hunne muziektheoretische psychologische beteekenis te onderzoeken, en door middel van de ontwikkeling ook den oorsprong der muziek te verklaren. In het bijzonder mogen onderwerpen van vergelijkend onderzoek uitmaken: de wetten omtrent de vorming

der toonladders, de eigenaardigheden der niet-harmonische muziek, waarbij het kunstmiddel der consonantensamenklank niet is toegepast, het gebruik der verschillende muzikale intervallen, die in onze Europeesche harmonische muziek niet te gebruiken zijn, de bijzonderheden omtrent melodievorming en rhytmus.

Dr. Von Hornbostel geeft eerst doormiddel van de fonograaf eenige proeven van zang in verschillende talen; men hoort een Nestoriaansch Vesperlied, dat in een Syrisch klooster opgenomen is, een Siameesch lied en het gezang eens Togonegers. Hij toont aan, dat de Oostersche kultuurvolken de toontrappen doorlopend met elkaar verbinden. Bij een lied van Siberische kozakken en een van Arabischen oorsprong, wijst hij op de enge grenzen, waartusschen zich de melodieën bij primitieve volken bewegen. Daartegenover vindt men in China, Japan, Siam en ook in Schotland, vijftonige melodieën; de fonograaf laat nu een Japansch harplied hooren; de harp (Koto) wordt getokkeld (*gezupft*). Sada Jacco, de beroemde Japansche tragédienne, was de harpspeelster, wier gezangen spel men door de fonograaf tehooren kreeg.

Uit een Chineesch lied bleek met welk een leven en geschreeuw het zingen der Chineezen gepaard gaat.

Dr. Von Hornbostel demonstreert ook eenige muziekinstrumenten van exotische volken o.a. een Chineesche harp, en speelt, om de toonladder te laten hooren, op een Siameesch houtklavier.

Door de fonograaf werd daarop een Siameesch orkeststuk weergegeven, en het spelen van twee Indiërs op hobo's; de een houdt een enkelen toon aan, terwijl de ander de melodie blaast. Dr. Van Hornbostel toont door middel van verschillende nationale muziekinstrumenten de ontwikkelingsgeschiedenis van deze aan.

In het verloop zijner redevoering wees spreker er op dat men heden ten dagedikwijls niet meer kan onderscheiden of men bij natuurvolken met hunne eigene inheemsche muziek te doen heeft, dan wel of deze niet reeds uit Europa geïmporteerd is. Zoo herinnert eene melodie op Java, die de fonograaf weergeeft, met hare aangrijpende weemoedigheid sterk aan de Hongaarsche zigeunerwijzen.

(Men denke hierbij aan het gezang van een negertroep die eenige tientallen van jaren geleden als "jubilee zangers" door Europa reisde; ofschoon de door deze zangers voorgedragen liederen origineele negermelodieën moesten heeten, was bij vele toch onbetwistbaar de Europeesche herkomst aan de toonen.) Bij sommige volken is ook tusschen toon en uitdrukking zeer weinig samenhang; om dit te illustreeren laat de fonograaf een vroolijke melodie der Siameezen hooren, welke tot titel draagt „Droevig Scheiden". Hoezeer echter aan een anderen kant wilde volken gevoel in hunne liederen weten te leggen, toonde het gezang van Indianen uit Britsch-Columbia, dat buitengewoon veel sentiment verried.

Als verdere problemen der vergelijkende muziekwetenschap wijst de redenaar op den samenhang van de muziek met de dichtkunst en de taal in 't algemeen, evenals met de rhytmische lichaamsbeweging, in het bijzonder de dans. Ter illustreering zijner rede geeft hij nog muziekopnamen te hooren uit Hindoestan, Albanië, Indië, Tunis, Tiflis enz. Aan het slot zijner voordracht legde Dr. Van Hornbostel er den nadruk op, dat de vergelijkende muziekwetenschap zoo spoedig mogelijk de melodieën der natuurvolken zou dienen te verzamelen, daar het gevaar groot is, dat deze verloren gaan en men binnenkort als inheemschemuziek zal te hooren krijgen de Engelsche straatdeun „Tarara-boem-dijee" of „Heb je niet den kleinen Koon gezien?"

L. en V.

Sadayakko

Exotische muziek.

Provinciale Noord Brabantsche en 's-Hertogenbossche Courant 5-6-1911, vierde blad

De uitvinding van de fonograaf heeft het ontstaan eener geheel nieuwe wetenschap ten gevolge gehad: die der vergelijkende muziek-wetenschap. Eerst door fonografische opnamen werd het materiaal voor de wetenschappelijke bewerking van de muzikale uitingen van exotische volkeren bereikbaar. De eerste fonogrammen van exotische muziek leverde Dr. W. Fewkes, die in het jaar 1890 gezangen der Noord-Amerikaansche Zuni-Indianen opnam. De verdienste echter, het onderzoek der exotische muziek tot eene zelfstandige wetenschap gemaakt te hebben, komt toe aan den beroemden Berlijnschen filosoofen psycholoog Karl Stumpf, die samen met Dr. O. Abraham en Dr. E. M. v. Hornbostel het Berlijnsche fonogramarchief stichtte, welks verzameling in de laatsto 10 jaren van 30 tot 3000 walsen is gestegen. Aan de hand van dit nieuw verkregen materiaal heeft nu de vergelijkende muziekwetenschap geheel nieuwe en zeermerkwaardige resultaten bereikt. De belangrijkste van deze bestaat in de vaststelling, dat ook de melodiën der meest primitieve muziek, die de fonograaf tot heden heeft opgeteekend, een zekere structuur bezitten.

Geheel prijsgegeven heeft men de in vroegere reisberichten vaak aangetroffen bewering, dat de gezangen der natuurvolken in een doorgaans maatloos gehuil bestaan. Zelfs in het minst betekenende, tot heden bekend geworden voorbeeld van muzikale kunst is een muzikale bouw, eensysteem te herkennen. Vóór 25 jaren noggold de, ook nu nog zeer verbreide meening, dat ons toonsysteem het ééinig mogelijke, het volgens de natuur noodwendig ontstanesysteem is, als een van zelfsprekendfeit; het is Alex A. Ellis geweest, die in het jaar 1885 door uiterst zorgvuldige toonmetingen van instrumenten uit vreemde landen bewees, dat de Siamezen de octaven in zeven tonen verdeelen, echter niet in halve en heele tonen zooals wij, maar in tonen van steeds denzelfden afstand.

Een voornaam onderscheid tusschen onze en de exotische muziek is daarin gelegen, dat onze muziek zich met verwaarlozing van het rhythmisch element, steeds meer en meer uitsluitend op harmonische grondslagen stelt, terwijl in de exotischemuziek de rhythmus in de meeste gevallen een

buitengewone hoogte van ontwikkeling heeft bereikt.

Vooraf wanneer de trom mee in het spel is, treden menigvuldig rhythmische vormen op, welke wij niet in staat zijn op te vatten. Afrika heeft het daarin naar het schijnt het verst gebracht. In West-Afrika is het een ware polyphonie der rhythmus, drie of meer trommen dragen tegelijkertijd verscheidene rhythmien voor en wel als begeleiding van een gezang, dat weer zijn geheel bijzondere maat en rythme hebben kan. Wanneer men zulk een muziekstuk zoodanig fonografisch vastlegt, dat men elke trom met een bijzonder toestel opneemt, zal men overal een grooten regelmaat vinden. Dat bij alle negers het opvattingvermogen voor gecompliceerde rhythmische stelsels buitengewoon geschoold is, blijkt ook in de z.g. trommeltaal. Deze vormt een soort van draadlooze telegrafie: bij vele stammen van West- en Midden-Afrika bezit elk dorp een trom, die bestemd is mededeelingen langs acoustieken weg naar naburige dorpen te verzenden, die van daar, zoo noodig, worden doorgezonden. Daar de heldere tonen van deze houten trommen vooral gedurende den nacht op zeer uitgestrekte afstanden waarneembaar zijn, vormt dit berichten-systeem een uiterst gewichtigen factor in het leven van talrijke Afrikaansche negervolken. Men treft het overigens ook aan in de Zuid-Zee en in Zuid-Amerika.

Van een eigenlijk toon-systeem kan bij de primitieve volkeren niet gesproken worden. De menschen kennen de tonen slechts in hunne melodiën. Als men een Afrikaanschen musicus zou vragen een toonladder te zingen, zou hij niet kunnen begrijpen wat men van hem wilde. Daarentegen bezitten de exotische cultuur-volkeren, als de Siamezen en Javanen, hunne eigen, zeer merkwaardige toonsystemen. Doch nog meer bevreemdend dan het toonsysteem der Siamezen is hunne kunst van het gezamenlijk musiceeren. In hun orkest speelt namelijk elk instrument eene variatie van het thema en wel overeenkomstig zijn karakter: de fluit b. v. b. vlecht trillers en kleine snelle passages in de melodie, terwijl de tonale slaginstrumenten (xylofoon en metallofoon) hun bijzonder karakter door geaccentueerde passages en talrijke tremolos uitdrukken. Het is dus veel meer een naast-elkaar dan een gezamenlijk musiceeren. Stumpf noemt het heterophonie en Plato's beschrijving maakt het waarschijnlijk, dat de Grieken op gelijksoortige wijze hebben gemusiceerd, zooals het nog heden in Siam, ook op Java, in China, Japan enz. geschiedt.

In ieder geval moet de vroeger en ook thans nog veel voorkomende miskennis der exotische muziek voor een opener oordeel wijken, te meer daar bij de natuur en exotische volkeren de muziek bijna doorgaans een wezenlijk beduidend en onontbeerlijk bestanddeel van het geheele openbare en private leven uitmaakt.

Events

WORLD BLEND CAFÉ (info received from World Music Forum):

Blend New!

maandag 24 april 2017, Bimhuis Café, Amsterdam

inloop 18.00, diner 19.00, start programma 20.00 uur

Een nieuwe lente, een nieuw geluid. Hoewel 'diversiteit' overal met de mond wordt beleden, zie je daar nog te weinig van terug op de podia en in de media. Toch borrelen er genoeg muziek-initiatieven om het heersende mono-geluid in stereo te veranderen. Een Blend Café over nieuwe speelplekken, jubilerende deejays, actuele festivals, een kersverse band en nog meer nieuws.

Panel

Danka van Doodewaard, [Amsterdam Roots](#) / [Korzo](#)

Mahindra Goercharan, [Your Music Agency](#)

Adriaan Kauffmann, [Africadelic 2017](#) t.b.c.

Seb Bassleer, [Rebel Up!](#)

MC: Stan Rijven

Musica!

Deejays [Rebel Up!](#) 10 jaar thuis in wilde world klanken

Showcase [Altin Gün](#), Turkse psychedelica nieuwe stijl

Ben Rider - gitaar, Erdinc Ecevit Yildiz - toets, saz, zang

Gino Groeneveld - percussie, Jasper Verhulst - basgitaar, Merve Dasdemir - zang, Nic

Mauskovic – drums

3-minuten pitches

Ben je op zoek naar samenwerking of input voor je project?

Presenteer dan je eigen plan in 3 minuten (dus geen reclamepraatje).

Meld je aan bij stan@worldmusicforum.nl

De toegang voor het WBC is gratis, maar aanmelden is verplicht.

Kosten diner €15,- p.p.

info@worldmusicforum.nl

Locatie

Bimhuis, Piet Heinkade 3 - 1019 BR Amsterdam >> [Route](#)

CONCERT OF INDIAN CLASSICAL MUSIC

Shashank Subramanyam – Carnatic Flute

Purbayan Chatterjee – sitar

Parupalli Phalgun – mridangam

Satyajit Talwalkar – tabla

Friday 19 May 2017, 8.30 pm at the Bimhuis, Piet Heinkade 3, 1019 BR Amsterdam

Organised by Stichting Naad and Bimhuis

INDIAN CLASSICAL MUSIC WORKSHOP IN ENGLAND

Dhrupad Music Society presents:

DHRUPAD SUMMER WORKSHOP 2017 with

Pandit Uday Bhawalkar

Sun 30 July – Fri 4 Aug 2017; Oaklands College, St. Albans, AL4 0XS

Residential Course – Total immersion in music – Teaching in guru-shishya (master. student) tradition – Early morning practice – Evening sessions – Small mixed ability groups (daytime)

£275 (course) + £175 (self-catered accommodation – canteen available)

Details, FAQ & Booking Form at www.dhrupadmusic.org.uk, contact dhrupadmusic.uk@gmail.com

Information from Asian Music Circuit

SHAKUHACHI SUMMER SCHOOL

European Shakuhachi Summer School in Vejle, Denmark

27-30 July 2017

Venue: Grejsdalen Continuation School (Grejsdalens Efterskole)

Address: Grejsdalsvej 176, 7100 Vejle, Denmark

Workshops: A large variety of workshops including several styles of honkyoku, shinkyoku, sankyoku, contemporary music, group pieces and improvisation.

Teachers include special guest from Japan, Kogetsu Maekawa, as well as invited European teachers.

For details see website <http://vejle2017.shakuhachisociety.eu/>

Publications

INTERNATIONAL COUNCIL FOR TRADITIONAL MUSIC

A new issue of the Bulletin of the ICTM (Volume 134, April 2017) is available for download. Go to www.ictmusic.org and click on Bulletin of the ICTM.